

Biblisk allmänbildning inför söndag 14 februari, 2021 Årgång 1.

FASTLAGSSÖNDAGEN - Kärlekens väg

Vilket är lättast för oss som lever i världens mest sekulariserade land: Håna eller bekänna? I dagens text berättar Jesus om vad som väntar honom: Hån, lidande och död. Att han framför sig - som Guds son – har att genomföra sitt huvuduppdrag: Försoningen för dej och mej.

Är jag en av dem i folkhopen, som försöker hindra tiggarens behov att få sin syn? En som hindrar honom att nå Guds sons förmåga att bota?

Reflektion: Vad är lättast? Håna och hindra - eller - vara lärjunge och be om en tro som helar? Ja, att faktiskt be om sådana gåvor! Vi läser:

*1 Kor 12:27-31 Ni utgör Kristi kropp och är var för sig delar av den. I sin församling har Gud gjort några till apostlar, andra till profeter, andra till lärare; åt några har han gett gåvan att göra under, att bota sjuka, att hjälpa, att styra, att tala olika slags tungotal. Kan alla vara apostlar? Eller profeter? Eller lärare? Kan alla göra under? Eller bota sjuka? Kan alla tala med tungor eller tolka sådant tal? **Nej, men sök vinna de nådegåvor som är störst.** Och då skall jag visa er en väg som är överlägsen alla andra.*

Dagens text handlar om onskans kommande gärningar men också om ett liv genomsyrat av kärlek – omsorg.

Vi lever i en uttalat egoistisk och individualistisk tid. Om du och jag fokuserar enbart på nådegåvor, modell: ”... se vad jag är duktig, se min fantastiska tro ...!” då har vi missat allt. Individualismens värdegrund är inte ny. Aposteln Paulus skriver om oss som materia utan verkligt liv:

1 Kor 13:1-3 Om jag talar både människors och änglars språk, men saknar kärlek, är jag bara ekande brons, en skrällande cymbal. Och om jag har profetisk gåva och känner alla hemligheterna och har hela kunskapen, och om jag har all tro så att jag kan flytta berg, men saknar kärlek, är jag ingenting. Och om jag delar ut allt jag äger och om jag låter bränna mig på bål, men saknar kärlek, har jag ingenting vunnit. Nyckeln till evigheten ligger i om vi av hjärtat vill vara och leva som

mästaren Jesus. Om vi vill vara hans lärjungar, finns en daglig bön: ”Jesus lev mitt liv, jag vill vara din lärjunge!” I fortsättningen på brevet till församlingen i Korint ger oss Paulus kärnan i äkta lärjungaskap och äkta kristendom. En kärna totalt befriad från korståg, inkquisition, häxbränningar, konventikelförordningar och all annan kärlekslöshet:

1 Kor 13:4-8 Kärleken är tålmodig och god. Kärleken är inte stridslysten, inte skrytsam och inte uppblåst. Den är inte utmanande, inte självisk, den brusar inte upp, den vill ingen något ont. Den finner inte glädje i orätten men gläds med sanningen. Allt bär den, allt tror den, allt hoppas den, allt uthärdar den. Kärleken upphör aldrig. Den profetiska gåvan, den skall förgå. Tungotalet, det skall tystna. Kunskapen, den skall förgå.

Med de reflektionerna är det dags för Fastlagssöndagens text:

Luk 18:31-43 Han (Jesus) samlade de tolv omkring sig och sade till dem: »Vi går nu upp till Jerusalem, och allt som profeterna har skrivit om Människosonen skall gå i uppfyllelse. Han skall utlämnas åt hedningarna, de skall håna och skymfa honom och spotta på honom, och de skall prygla honom och döda honom, och på den tredje dagen skall han uppstå.« Av detta begrep lärjungarna ingenting. Vad han menade var fördolt för dem, och de kunde inte förstå vad han sade.

En blind man utanför Jeriko botas

När Jesus närmade sig Jeriko satt där en blind vid vägkanten och tiggde. Han hörde en folkhop komma på vägen och frågade vad som stod på. Man talade om för honom att Jesus från Nasaret gick förbi, och då ropade han: »Jesus, Davids son, förbarma dig över mig.« De som gick främst sade åt honom att vara tyst, men han ropade ännu högre: »Davids son, förbarma dig över mig.« Jesus stannade och sade till dem att leda fram honom, och då mannen kom närmare frågade Jesus: »Vad vill du att jag skall göra för dig?« Han svarade: »Herre, gör så att jag kan se igen.« Jesus sade: »Du kan se igen. Din tro har hjälpt dig.« Genast kunde han se, och han följde med Jesus och prisade Gud. Och allt folket som såg det sjöng Guds lov.